

lingsforløbet kunne udstrækkes adskillige år, eventuelt på flere behandlingssteder, inklusive private klinikker.

Egenbetaling på privat klinik ville være til fordel for økonomisk stærke familier. Derved ville kravet om forsørgelse og opvækst blive tilsidesat.

Til nr. 6

Såfremt det ikke lykkes at få indført en fast aldersgrænse på 40 år gældende for både mænd og kvinder, foreslås det, at aldersgrænsen alene kommer til at gælde kvinden, dvs. at behandling for barnløshed ikke kan påbegyndes eller fortsættes i de tilfælde, hvor kvinden er fyldt 40 år. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under nr. 5.

Til nr. 7

Bestemmelsen betyder, at behandling for barnløshed ikke kan påbegyndes eller fortsættes i de tilfælde, hvor kvinden er over 45 år.

Aldersgrænsen er en lovmæssig fastsættelse af den alder, som regeringen i november 1993 anbefalede som led i regeringens initiativer til regulering af forplantningsteknologien. Det blev her tilrådt, at behandling for ufrivillig barnløshed tilbydes til kvinder, der er over 45 år. Henstillingen blev nedfældet i Sundhedsstyrelsens vejledning af 22. december 1993 om lægers anvendelse af kunstig befrugtning og andre former for reproduktionsfremmende behandling.

Til nr. 8

Med ændringsforslaget indføres et forbud mod mikroinsemination. Det er absurd at lade en sund kvinde gennemgå en så belastende behandling som IVF, for at den udtagne ægcelle kan blive befrugtet med mandens eventuelt dårlige sædceller.

Hertil kommer, at man i øvrigt ved meget lidt om konsekvenserne af denne metode, herunder hvad konsekvensen er for de børn, som er resultatet af metoden.

Også på en række andre områder vides der meget lidt med sikkerhed, som det fremgår af professor, dr.med.vet. Torben Greves brev af 27. september 1995 til Det Ethiske Råd, jf. L 5-bilag 74. Det gælder årsagen til den reducerede sædkvalitet, og hvorvidt der er en arvelig disposition for ufrugtbarhed, sådan som det vi-

des at være tilfældet for handyr. Det gælder tillige konsekvenserne af at forbigå væsentlige reproduktionsbiologiske processer som eksempelvis sammensmeltningen af sædcellemembran og ægcellens membraner og aktive-ringene af ægget samt effekten af de stoffer, som anvendes i forbindelse med metoden.

Til nr. 9

Med ændringsforslaget sikres det, at præimplantationsdiagnostik bliver helt forbudt.

Det er temmelig overdrevent, hvad denne diagnostik hævdes at kunne bruges til. Det er en dyr og vanskelig sag; man kan ikke se alle kromosomer efter på kun én celle, så det er de færreste kromosomfejl, man kan finde, og der er meget vide rammer for fejl. De fleste af dem, der får fostervandsprøver og moderkagebiopsier, er jo over 35 – og for deres vedkommende bliver IVF ikke aktuelt.

Af dem med genetiske sygdomme er det også yderst begrænset, hvad diagnostikken kan anvendes til. Det mindst belastende vil nok stadig væk være moderkagebiopsi med en eventuel efterfølgende abort i 10.-11. uge. Men efter 4-5 aborter bliver ønsket om at slippe for det sikkert stærkt, og da kan IVF og diagnostik komme på tale (selv om adoption sikkert var meget bedre), men man må ikke glemme, at parrene så skal igennem den samme mølle med svigt og skuffelser som alle andre. Det er med andre ord kun ganske få, for hvem det bliver en rimelig løsning.

Denne argumentation rækker kun til at udsætte lovgivningen om behandlingsmulighederne, indtil teknologien eventuelt er blevet så god, at den kan leve op til de forventninger, der åbenbart er til den nu. Når der alligevel foreslås et forbud, skyldes det frygt for, at det bliver acceptabelt at sortere mennesker med skavanker fra uden de store bekymringer. Derfor anbefales det, at abort fastholdes som mere etisk forsvarlig end ægsortering. Man tager alvoren ud af at sortere og vælge og vrage, hvilken slags mennesker man mener har ret til at blive født, hvis man kan slippe for at forholde sig til det på samme seriøse måde, som man nødes til med abort. Fysisk er aborten også mindre belastende end IVF, når den foregår tidligt. Men psykisk kan den være en alvorlig sag - og det bør den altså også være, hvis det ikke skal blive for overfladisk en handling at vælge mennesker fra.